

PSV - M A A J A V E S I

VAPO OY ENERGIA

Onkinevan kasvillisuusselvitys

FM Antje Neumann
FM Mika Welling

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	1
2	KASVILLISUUS JA KASVISTO	1
2.1	Kasvillisuusselvityksen toteutustapa	1
2.2	Tulokset	1
2.2.1	Läntinen osa-alue	1
2.2.2	Itäiset osa-alueet	4
2.3	Huomionarvoiset elinympäristöt, uhanalaiset kasvilajit ja suojelualueet.....	4
3	MAISEMA JA VIRKISTYSARVOT	5
4	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	5
5	KIRJALLISUUS.....	6

LIITTEET

- Liite 1 Sijaintikartta (1:200 000)
- Liite 2 Kasvillisuuskuviointi ja valokuvien ottopaikat
- Liite 3 Onkinevan kasvilajistoa
- Liite 4 Valokuvia Onkinevalta

1 JOHDANTO

Onkineva sijaitsee Kärämäellä noin 9 km Kärämäen taajamasta pohjoiseen. Selvitysalue on kooltaan noin 730 ha, alueen raja-alue on esitetty liitteiden 1 ja 2 kartalla.

Suomen suoaluejaossa Onkineva kuuluu Pohjanmaan-Kainuun aapasuoalueen länsiosaan. Vyöhykkeessä esiintyy erityisen runsaasti välipintaisia, lyhytkortisia aapasoita. Laajojen aapasoiden esiintymistä suosii Pohjanmaan ja Suomenselän alueiden tasaisuus. Kasvukauden pituus on alueella reilusta neljästä viiteen kuukautta. Suhteellisen vaatimattomasta kevättulvasta johtuen suot ovat kuivahkoja. Sekä rimpisyys että jänteisyys ovat yleensä heikosti kehittyneitä. Avosoiden osuus on huomattava, erityisesti alueelle ovat luonteenomaisia *Sphagnum papillosum* (kalvakkarahkasammal) – valtaiset kalvakkanevat. Soiden reunoilla esiintyy lähinnä tupasvilla-, pallosara- ja nevarämeitä (Kalliola 1973; Eurola 1999).

2 KASVILLISUUS JA KASVISTO

2.1 Kasvillisuus selvityksen toteutustapa

Tutkimusalueen kasvillisuutta kuvioitiin karkeasti vääräväri ilmakuvan ja peruskartan avulla. Kasvillisuus kuviointi tarkennettiin maastokäynnillä 18.-19.8.2005.

Onkinevan kasvillisuus kuviointi on esitetty liitteen 2 ilmakuvalla. Tutkimusalueelta laadittu kasvilajilistaus on esitetty liitteessä 3 ja liitteessä 4 on valokuvia alueelta. Valokuvien ottopaikat on esitetty liitteen 2 kartalla (kuvan numero = numero kartalla).

2.2 Tulokset

2.2.1 Läntinen osa-alue

Onkinevan läntisen inventointialueen kasvillisuus on suurelta osin luonnontilaista nevaa. Alueen länsipuolella on virkistyskäytössä oleva Onkilampi. Läntistä osa- aluetta ympäröivät ojitetut rämeet sekä talouskäytössä olevat kangasmetsät. Inventointialueen ravinneisuustaso on suuremmaksi osaksi oligotrofia. Suon pohjoispuolella, varsinkin pienen lammen ympäristössä on myös mesotrofiaa.

Rämeet

Avosuon reunamat ovat yleisesti isovarpurämettä (**IR**), ojituksen seurauksena eriasteisia muuttumia (**Rmu**) sekä rahkoittuneita rämeitä (**RaR** / **VaRaR**). Puustona on mäntyä (*Pinus sylvestris*) ja hieskoivua (*Betula pubescens*). Kenttäkerrosta leimaavat vaivero (*Chamaedaphne calyculata*), vaivaiskoivu (*Betula nana*) ja suopursu (*Ledum palustre*). Pohjakerroksessa esiintyy jokasuonrahkasammalta (*Sphagnum angustifolium*), varvikkorahkasammalta (*S. russowii*) ja ruskorahkasammalta (*S. fuscum*). Avosuon reunamilla on myös variksenmarjarahkarämettä (**VaRaR**), jonka kenttäkerroksen valtalaji on variksenmarja (*Empetrum nigrum*) ja pohjakerroksessa ruskorahkasammal.

Nevat ja yhdistelmätyypit

Onkinevan pohjoisosan rimmet ovat oligotrofista Sphagnum-rimpinevaa (**OISphRiN**) ja oligotrofista ruopparimpinevaa (**OIRuRiN**). Sphagnum-rimpinevan lajistona on leväkkö (*Scheuchzeria palustris*), mutasara (*Carex limosa*) ja rahkasara (*C. pauciflora*), luhtavilla (*Eriophorum angustifolium*) ja paikoin myös pullosara (*Carex rostrata*). Pohjakerrosta hallitsevat kuljuraikasammaleet (*Sphagnum cuspidata*-ryhmä) sekä mm. aaparahkasammal (*S. lindbergii*) ja silmäkerahasammal (*S. balticum*).

Ruopparimpinevan kenttäkerroksessa vallitsevat mutasara ja luhtavilla. Pohjakerroksessa esiintyy ruoppasammal (*Gymnocolea inflata*) tai se on sammalpeiteetön.

Inventointialueen luoteisosan rimpinevalla tavataan oligotrofisten ja oligomesotrofisten lajiston oheella myös mesotrofian ilmentäjiä kuten vaaleasaraa (*Carex livida*), äimäsaraa (*C. dioica*), villapääluikkaa (*Trichophorum alpinum*) ja rimpivesihernettä (*Utricularia intermedia*). Paikoin myös luhtaisuuden ilmentäjänä järvikortetta (*Equisetum fluviatile*).

Varsinkin rimpien reunamilla esiintyy oligotrofisen kalvakkanevan (**OIKaN**) lajistoa. Kalvakkanevan pohjakerros on kalvakkarahkasammalvaltainen (*Sphagnum papillosum*). Paikoin esiintyy myös paakkurahkasammalta (*Sphagnum compactum*). Kenttäkerroksen yleisin laji ovat tupasvilla (*Eriophorum vaginatum*) ja tupasluikka (*Trichophorum cespitosum*). Yllä mainitut nevatyyppit muodostuvat usein mosaiikkityyppejä keskenään. Paikoin nevassa on pullosara- ja jouhisaravaltaisia (*Carex rostrata*, *C. lasiocarpa*) suursaranevalaikkua.

Avosuon reunoilla esiintyy oligotrofista lyhytkorsinevaa (**OILkN**). Kenttäkerroksessa vallitsee tupasvilla ja rahkasara. Pohjakerrosta leimaavat jokasuonarahkasammal, kalvakkarahkasammal ja kuljuraikasammalia. Paikoin lyhytkorsineva on rahkoittunut ja lajistossa on myös rahkarämeen lajeja kuten vaivero, variksenmarja, vaivaiskoivu, hilla ja ruskorahasammal.

Kaakkoisosan avosualue on keskeisiltä osin oligotrofista Sphagnum-rimpinevaa (**OISphRiN**) ja rimpinevaa (**OIRiN**). Rimmikon pohjoisosassa pohjakerroksessa vallitsevat silmäkerahasammal, kuljuraikasammalleet ja jokasuonarahkasammal. Rimmikon reunoissa on paikoin pullosara- ja jouhisaravaltaisia suursaranevalaikkua. Muuna lajistona valkopiirtoheinä (*Rhynchospora alba*), leväkkö ja raate (*Menyanthes trifoliata*).

Suon keskiosan rimmikkoalueen lajistoa ovat mm. mutasara, raate, leväkkö, valkopiirtoheinä, kalvakkarahkasammal, silmäkerahasammal, kuljuraikasammalleet, nevasirppisammal (*Warnstorfia fluitans*) sekä mesotrofian ilmentävä rimpivesiheine. Paikoin rimmet ovat ruoppaisia. Rimpien välit jouhisaravaltaisia mätäs- ja välipintaisia jänteitä, joissa myös tupasluikkaa ja valkopiirtoheinää paikoin runsaasti. Lisäksi lajistossa muta- ja rahkasara sekä järvikorte. Suon keskiosien jänteillä vallitsevina pullosara, vaivaiskoivu, suokukka ja tupasvilla.

Rimmikon keskiosissa on noin 1 aarin kokoinen kangasrämeläikku, jossa puustona tusina Ø 11-15 cm, 5-6 m mäntyä sekä yksi 3 m koivu.

Rimmikon länsipuolen ojitus on kuivattanut ja rahkoittanut suon reunaa suotyypin ollessa välipintaista lyhytkorsinevaa tai suursaraista nevarämettä. Rimmikon läpi kulkee rahkoittuneita jänteitä, joilla 2-4 m mäntyjä.

Suon eteläosissa lajistona pääasiassa leväkkö, järvikorte, raate, mutasara, rahkasara, valkopiirtoheinä, kalvakkarahkasammal sekä kuljurahkasammalia suotyypin ollessa oligotrofista lyhytkorsinevaa (**OILkN**). Nevaosa vaihtuu muuttumaksi (**Mu**), ojien läheisyydessä rahkarämeeksi, jouhisaravaltaista nevarämeeksi ja rämemuuttumaksi sekä kuivemmilta osin vaivaiskoivuvaltaiseksi rämemuuttumaksi. Nevalla on vielä jäljellä pieniä rimpipintoja, mutta ojien vaikutus on selvästi havaittavissa rämettymisenä. Luonnontilaisimpien lyhytkortisten nevaosien ja rimpinevaosien pohjakerroksessa lajistona mm. ruoppasammal (*Gymnocolea inflata*) ja kuljurahkasammalia. Paikoin mesotrofian ilmentäjänä villapääluikkaa, jonka esiintyminen painottuu kuitenkin kapealti suon länsireunaan. Rämemuuttumat ovat yleisesti tupasluikkamättäisiä ja vaivaiskoivuisia.

Onkinevan pohjoisosan pientä ympäröivässä rimpinevassa esiintyy sekä oligotrofisia ja mesotrofisia lajeja. Mesotrofian ilmentäjinä tavattiin vaaleasara *Carex livida*, tähtisara *C. echinata* ja rimpivesiherne *Utricularia intermedia*. Oligo-mesotrofisia lajeja ovat luhtavilla, valkopiirtoheinä, raate, jouhisara ja järvikorte. Oligotrofiseen lajistoon kuuluvat mutasara ja leväkkö. Pohjakerroksessa esiintyy paikoin kalvakkarahkasammalta ja paakkurahkasammalta (**KaN**), paikoin se on sammaleton (**RuRiN**). Lammen rantoja ei voitu kasvillisuuden osalta tarkistaa lammen ympäristön upottavuuden takia. Lähteisyyteen viittaavia lajeja ei ulompaa lammen ympäristöstä tai lammesta laskevan vesilaskun ympäristöstä löydetty.

Metsäsaarekkeet

Onkinevan pohjoisosassa on kolme metsäsaarekettä. Pohjoisin, lähteikön vieressä oleva metsäsaareke on luonnontilaista tuoretta kangasta, jossa on runsaasti kelopuuta. Puusto koostuu männystä, kuusista (*Picea abies*), haavasta (*Populus tremula*) ja hieskoivusta. Pensaskerroksessa esiintyy pihlajaa (*Sorbus aucuparia*), katajaa (*Juniperus communis*), ja kuusentaimia. Kenttäkerroksen yleisimmät lajit ovat mustikka (*Vaccinium myrtillus*), puolukka (*V. vitis-idaea*), metsäkorte (*Equisetum sylvaticum*) ja pallosara (*Carex globularis*). Pohjakerroksessa esiintyy seinäsammalta (*Pleurozium schreberi*), kerrossammalta (*Hylocomnium splendens*) ja korpikarhunsammalta (*Polytrichum commune*). Metsäsaarekkeen reunat ovat lähinnä isovarpurämettä. Paikoin esiintyy myös korpisuutta ravinteisuuden ollessa osin mesotrofiaa (ilmentäjä: siniheinä, *Molinia caerulea*). Metsäsaareke on luonnontilaisen kaltainen ja sitä voitaneen pitää metsälain tarkoittamana tärkeänä elinympäristönä.

Onkinevan luoteispuolella olevista metsäsaarekkeista pienempi on luonnontilaista isovarpurämettä. Isompi metsäsaareke on luonnontilaisen kaltaista tuoretta kangasta, jolla on rämeinen reuna (isovarpuräme **IR** ja korpiräme **KR**). Puustona on mäntyä (*Pinus sylvestris*), hieskoivua (*Betula pubescens*), haapaa (*Populus tremula*) ja kuusentaimia. Pensaskerroksesta leimaavat pihlaja (*Sorbus aucuparia*), virpapaju (*Salix aurita*) ja kataja *Juniperus communis*. Kenttäkerroksessa esiintyy mustikkaa, puolukkaa, kultapiiskua (*Solidago virgaurea*), maitohorsmaa (*Epilobium angustifolium*), pohjanpiippoa (*Luzula multiflora*), kangasmaitikkaa (*Melampyrum pratense*), metsätähtiä (*Trientalis europaea*) ja metsäälvejuurta (*Dryopteris carthusiana*). Pohjakerroksessa vallitsevat seinäsammal, kerrossammal ja kangaskynsisammal. Metsäsaarekkeen keskiosa on luonnontilainen, mutta sen reunamilla olevat rämeet ovat muuttuneet ojituksesta johtuen.

Muuttumat

Suon reunamilla ja kahden avosuon läpikulkevien ojien läheisyydessä on eriasteisesti muuttunutta rämettä. Kuivumisen näkyvin ilmiö on vaivaiskoivun ja tupasluikan runsastuminen. Rahkasammaleiden tilalla kasvaa runsaasti rämekarhunsammalta (*Polytrichum strictum*).

Etelä- ja lounaisosan ojikkoalue on vaivaiskoivuista, puustottunutta muuttumaa. Keskiosistaan tiheäpuustoista, 4-6 m mäntyä ja jonkin verran koivua kasvavaa, paikoin harvennettua. Selvitysalueen länsiosassa oleva muuttuma on koivu-mäntysekametsää, jossa puusto Ø 7-14 cm koivua ja Ø 10-14 cm mäntyä. Verrattain tiheää puustoa.

2.2.2 Itäiset osa-alueet

Onkinevan itäiset osa-alueet ovat muuttunutta isovarpurämettä ja luonnontilaista nevaa. Alueiden ravinneisuustaso on oligotrofia. Keskimmäisen inventointialueen läheisyydessä on turvetuotantoalue ja vanha, ainakin tilapäisesti asutettu maatila (Pirttialo). Alueen luoteispuolella on vanhoja peltöjä. Suurin osa keskimmäisestä inventointialueesta sekä koko eteläisin inventointialue ovat ojitettua ja eriasteisesti muuttunutta isovarpurämettä (**IRmu**). Puusto muodostuu männystä ja hieskoivusta. Kenttäkerroksen yleisimmät lajit ovat vaivaiskoivu, suopurssu ja juolukka. Lievästi muuttuneen rämeen pohjakerroksessa esiintyy jokasuonrahkasammalta, punarahkasammalta (*Sphagnum magellanicum*) ja varvikkorahkasammalta. Voimakkaammin muuttuneessa rämeessä metsäsammalet kuten seinäsammal, kangaskynsisammal ja karhunsammalet ovat vallanneet alaa rahkasammaleista. Paikoin esiintyy myös melko runsaasti poron- ja torvijäkälä (*Cladina* ja *Cladonia* spp.).

Paikoin on myös korpisuutta. Niillä paikoilla metsäkortetta (*Equisetum sylvaticum*) esiintyy melko runsaasti. Muita korppisuuden ilmentäjiä alueella ovat riidenlieko (*Lycopodium annotinum*), metsälauha (*Deschampsia flexuosa*) ja metsätähti (*Trientalis europaea*).

Rämemuuttumassa on myös vähän rimpisyyttä. Rimmissä vallitsevat kuljuraikasammalet, leväkkö ja tupasvilla.

Keskimmäisen osa-alueen pohjoisosa sekä pohjoisin osa-alue (Hoikkaneva) ovat suurimmaksi osaksi rahkoittunutta oligotrofista Sphagnum-rimpinevaa (**rahOISphRiN**) ja rahkoittunutta oligotrofista lyhytkorsinevaa (**rahOILkN**), jotka muodostuvat usein mosaiikkityyppejä keskenään. Rimpien kenttäkerrosta hallitsevat rahka- ja mutasara, tupasvilla, leväkkö ja suokukka (*Andromeda polifolia*). Pohjakerroksessa esiintyy kuljuraikasammalia, varsinkin aaparahkasammalta. Välipinnassa esiintyy jokasuonrahkasammalta, punarahkasammalta sekä tupasvillaa. Mätäs-pinnoilla vallitsevat ruskorahkasammal, variksenmarja, vaivero ja hilla.

2.3 Huomionarvoiset elinympäristöt, uhanalaiset kasvilajit ja suojelualueet

Inventointialueella ei esiinny luonnonsuojelulain (N:o 1096, § 29, vuodelta 1996) nojalla suojeltuja luontotyypppejä. Metsälain (N:o 1093, § 10, vuodelta 1996) mukaisesti erityisen tärkeäksi elinympäristöksi voidaan Onkinevalla lukea suon pohjoisosassa sijaitseva luonnontilaisen kaltainen kangasmetsäsaareke (**MS**).

Tiedot uhanalaisista kasvilajeista tarkastettiin Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskukselta. Alueelta ei ole tiedossa havaintoja Rassi ym. (2001) mukaisista valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaisista tai silmälläpidettävistä kasvilajeista eikä luonnonsuojelulain ja luonnonsuojeluasetuksen mukaisista rauhoitetuista ja uhanalaisista kasveista eikä sellaisia myöskään maastokäynnillä tavattu.

Valtion ympäristöhallinnon Hertta-tietokannan mukaan Onkisuon lähialueella ei sijaitse luonnonsuojelualueita.

3 MAISEMA JA VIRKISTYSARVOT

Onkinevan läntinen osa-alue on maisemakuvaltaan pääosin luonnontilainen. Suon länsiosassa on virkistyskäytössä oleva Onkilampi. Lampea ympäröi suurimmaksi osaksi pitkospuilla kulkeva polku, jonka varrella on kolme laavua ja monta nuotiopaikkoja. Suon kaakkoisosassa viereisen Pulkkilan ja Kärämäen välisen valtatie 4:n liikenne näkyy suolle noin 200 m:n matkalta. Lisäksi liikenteen melu häiritsee suon luonnontilaisuutta. Samoin suo näkyy osittain vt 4:lle tien reunan harvan pensaikon ja puuston läpi.

Onkinevan itäinen osa-alue on pääosin muuttunutta ja metsämäinen. Keskimmäinen inventointialue rajoittuu vanhan, ainakin tilapäisesti asuttuun maatilaan Pirttisaloön. Osa vanhoista pelloista rajoittuu inventointialueeseen. Maatilan läheisyydessä on laitettu suolakiveä hirviä varten. Eteläisin inventointialue rajoittuu Porkkalaa läpikulkevalle metsätielle eli näkyy tieltä. Itäisen inventointialueiden eteläisimmät osat ovat noin 200–300 m etäisyydellä Porkkalasta.

Turvetuotannossa alue muistuttaisi lähinnä maataloustuotannossa olevaa peltoa, paitsi että turvesuo on kesäajan kasvion (Turveteollisuusliitto ry 2002).

4 JOHTOPÄÄTÖKSET

Onkinevan läntinen osa-alue on suurimmaksi osaksi luonnontilaista nevaa, jonka reunat rajoittuvat metsä- ja reunaojituksiin. Suon pohjoisosassa on kolme metsäsaareketta, joista yhtä voidaan pitää metsälain (metsälaki N:o 1093, § 10) tarkoittamana erityisen tärkeänä elinympäristönä. Läntisen osa-alueen länsipuolella oleva Onkilampi on virkistyskäytössä. Eteläosan rimmikkoalue on pääosin oligotrofista rimpinevaa, paikoin kuitenkin havaittiin mesotrofiaan yltävää kasvillisuutta. Selvitysalueen etelä- ja lounaisosat ovat ojitettuja puustoisia muuttumia.

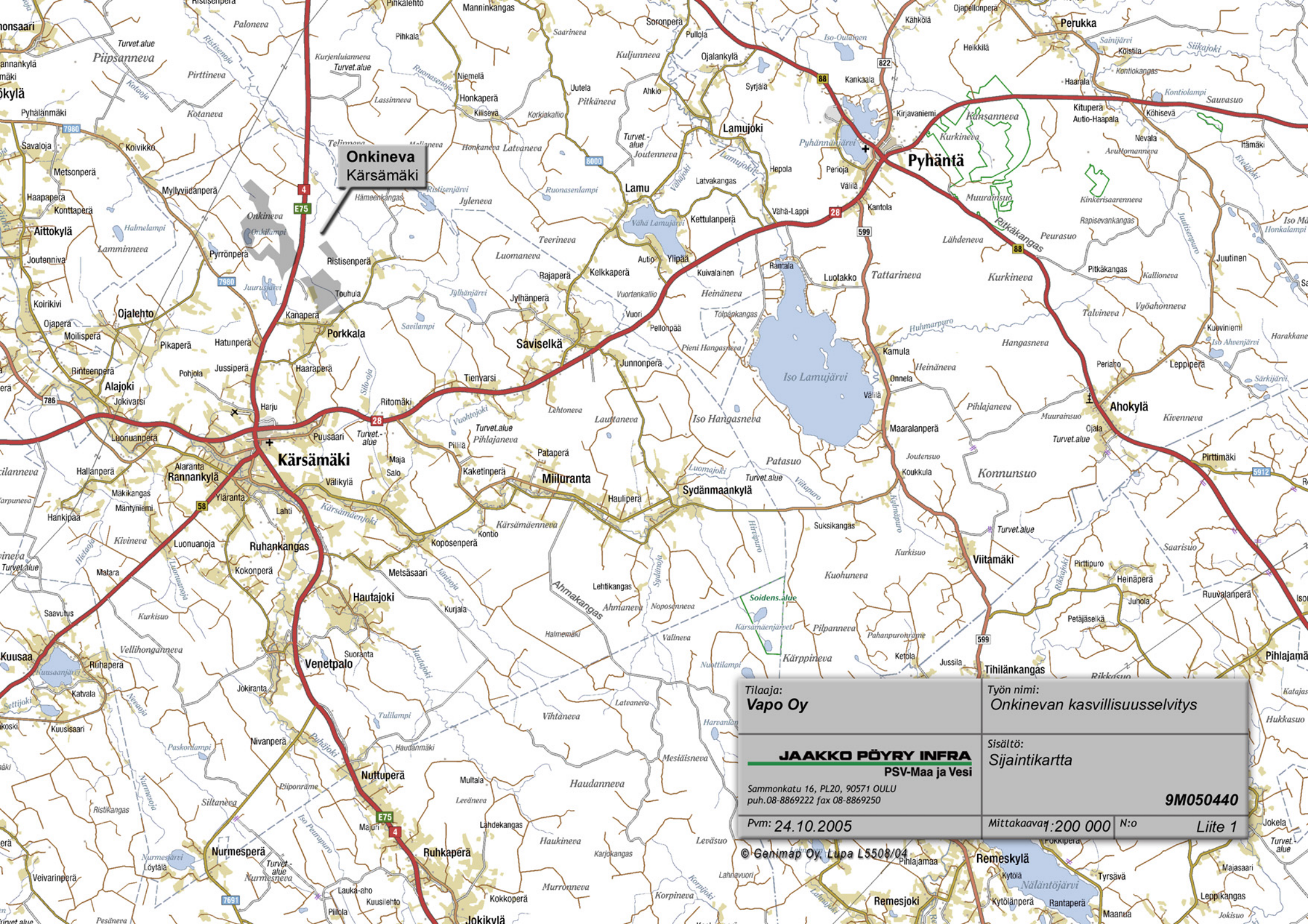
Läntisen osa-alueen kaakkoisosassa viereisen Pulkkilan ja Kärämäen välisen valtatie 4:n liikenne näkyy suolle noin 200 m:n matkalta. Lisäksi liikenteen melu häiritsee suon luonnontilaisuutta. Samoin suo näkyy osittain vt 4:lle tien reunan harvan pensaikon ja puuston läpi.

Onkinevan itäiset osa-alueet ovat muuttuneita rämeitä ja luonnontilaista nevaa. Keskimmäinen osa-alue rajoittuu vanhaan, ainakin tilapäisesti asutettuun maatilaan. Eteläinen osa-alue näkyy Porkkalan kylän läpikulkevalle metsätielle.

Turvetuotannossa alue muistuttaisi lähinnä maataloustuotannossa olevaa peltoa, paitsi että turvesuo on kesäajan kasvion (Turveteollisuusliitto ry 2002).

5 KIRJALLISUUS

- Eurola, S. 1999: Kasvipeitteemme alueellisuus. Oulanka reports 22. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Eurola, S., Huttunen, A. & Kukko-Oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. Oulanka reports 14. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo. Helsinki.
- Kalliola, R. 1973: Suomen kasvimaantiede. WSOY. Porvoo.
- Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. – Jyväskylä.

Onkineva
Kärämäki

Tilaaja: Vapo Oy		Työn nimi: Onkinevan kasvillisuus selvitys	
JAAKKO PÖYRY INFRA PSV-Maa ja Vesi		Sisältö: Sijaintikartta	
Sammonkatu 16, PL20, 90571 OULU puh.08-8869222 fax 08-8869250		9M050440	
Pvm: 24.10.2005		Mittakaava: 200 000	N:o Liite 1

© Ganimap Oy, Lupa L5508/04

Putkilokasveja

<i>Achillea ptarmica</i>	ojakärsämö
<i>Agrostis canina</i>	luhtarölli
<i>Alnus incana</i>	harmaaleppä
<i>Andromeda polifolia</i>	suokukka
<i>Angelica sylvestris</i>	karhunputki
<i>Betula nana</i>	vaivaiskoivu
<i>B. pubescens</i>	hieskoivu
<i>Calamagrostis purpurea</i>	corpikastikka
<i>Calluna vulgaris</i>	kanerva
<i>C. dioica</i>	äimäsara
<i>C. echinata</i>	tähtisara
<i>C. globularis</i>	pallosara
<i>C. lasiocarpa</i>	jouhisara
<i>C. limosa</i>	mutasara
<i>C. livida</i>	vaaleasara
<i>C. magellanica</i>	riippasara
<i>C. nigra</i> ssp. <i>nigra</i>	jokapaikansara
<i>C. pauciflora</i>	rahkasara
<i>C. rostrata</i>	pullosara
<i>C. vesicaria</i>	luhtasara
<i>Calla palustris</i>	vehka
<i>Chamaedaphne calyculata</i>	vaivero
<i>Cirsium helenoides</i>	huopaohdake
<i>C. palustre</i>	suo-ohdake
<i>Deschampsia cespitosa</i>	nurmilauha
<i>D. flexuosa</i>	metsälauha
<i>Drosera longifolia</i>	pitkälehtikihokki
<i>D. rotundifolia</i>	pyöreälehtikihokki
<i>Dryopteris carthusiana</i>	metsäalvejuuri
<i>Empetrum nigrum</i>	variksenmarja
<i>Equisetum fluviatile</i>	järvikorte
<i>E. sylvaticum</i>	metsäkorte
<i>Eriophorum angustifolium</i>	luhtavilla
<i>E. vaginatum</i>	tupasvilla
<i>Galium palustre</i>	rantamatara
<i>Juncus filiformis</i>	jouhivihvilä
<i>Juniperus communis</i>	kataja
<i>Ledum palustre</i>	suopursu
<i>Luzula multiflora</i>	nurmipiippo
<i>Lycopodium annotinum</i>	riidenlieko
<i>Melampyrum pratense</i>	kangasmaitikka
<i>Menyanthes trifoliata</i>	raate
<i>Milium effusum</i>	tesma
<i>Molinia caerulea</i>	siniheinä
<i>Nuphar lutea</i>	ulpukka
<i>Peucedanum palustre</i>	suoputki
<i>Picea abies</i>	kuusi
<i>Pinus sylvestris</i>	mänty
<i>Populus tremula</i>	haapa
<i>Potentilla palustris</i>	kurjenjalka

Pyrola minor
Ranunculus repens
Rhynchospora alba
Rubus arcticus
R. chamaemorus
Salix aurita
S. phylicifolia
Scheuchzeria palustris
Solidago virgaurea
Sorbus aucuparia
Sparganium sp.
Trichophorum alpinum
Trichophorum cespitosum
Trientalis europaea
Urtica dioica
Utricularia intermedia
Vaccinium myrtillus
V. oxycoccos
V. uliginosum
V. vitis-idaea
Viola epipsila

pikkutalvikki
rönsyleinikki
valkopiirtoheinä
mesimarja
hilla
virpajaju
kiiltopaju
leväkkö
kultapiisku
pihlaja
palpakko
villapääluikka
tupasluikka
metsätähti
nokkonen
rimpivesiherne
mustikka
karpalo
juolukka
puolukka
korpiorvokki

Sammalia ja jäkäliä

Aulacomnium palustre
Dicranum polysetum
D. scoparium
Gymnocolea inflata
Hylocomnium splendens
Pleurozium schreberi
Polytrichum commune
P. strictum
Sphagnum angustifolium
S. balticum
S. capillifolium
S. compactum
S. cuspidata -ryhmä
S. fuscum
S. girgensohnii
S. lindbergii
S. magellanicum
S. papillosum
S. riparium
S. russowii
Warnstorfia fluitans

suonihuopasammal
kangaskynsisammal
kivikynsisammal
ruoppasammal
metsäkerrossammal
seinäsammal
korpikarhunsammal
rämekarhunsammal
jokasuonraikasammal
silmäkerahkasammal
kangasraikasammal
paakkurahkasammal
kuljurahkasammalet
ruskorahkasammal
korporahkasammal
aaparahkasammal
punarahkasammal
kalvakkarahkasammal
haparahkasammal
varvikkorahkasammal
nevasirppisammal

Cladina arbuscula
C. rangiferina
Cladonia spp.

valkoporonjäkäliä
harmaaporonjäkäliä
torvijäkäliä

Kuva 1. Reunaosan rahkoittunutta nevarämettä.

Kuva 2. Keskiosan suursarainen nevajuotti.

Kuva 3. Rimmikon pohjoisosaa.

Kuva 4. Suon reunan rahkarämettä ja pieniä suursaraisia nevakohtia.

Kuva 5. Avosuon ja puustoisin vaivaiskoivurämeen reunaa.

Kuva 6. Vaiverovaltaista rämettä ja nevarämettä.

Kuva 7. Suon keskiosan rimmikkoa.

Kuva 8. Rimpien välit ovat suursaraisia.

Kuva 9. Suon keskiosan halkaiseva rämejänne.

Kuva 10. Suon kaakkoisosan rahkarämettä.

Kuva 11. Suon eteläosan rimmikkoaluetta.

Kuva 12. Suon lounaisosassa reunaosan läheisyydessä ravinteisuus on paikoin mesotrofiaa.

Kuva 13. Puustoista ojitettua muuttumaa.

Kuva 14. Koivuvaltaista pitkälle edennyttä muuttumaa.

Valokuvia Onkinevan läntiseltä inventointialueelta

Kuva 15. Onkinevan länsipuolella oleva Onkilampi on virkistyskäytössä.

Kuva 16. Onkinevan pohjoisosan rimpeä ja lammikko.

Kuva 17. Luonnontilaisen kaltainen metsäsaareke.

Kuva 18. Suon reunamilla on eriasteisesti muuttunutta isovarpurämettä.

Kuva 19. Onkinevan pohjoispuolella on variksenmarjarämettä.

Kuva 20. Oligotrofista lyhytkortista nevaa Onkinevan pohjoispuolella.

Kuva 21. Karua rimpinevaa ja rämeisiä jänteitä Onkinevan pohjoispuolella.

Kuva 22. Rahkarämemuuttuma ojan läheisyydessä.

Kuva 23. Karua rimpinevaa Onkinevan pohjoispuolella.

Kuva 24. Onkilammen pohjoispuolella on mosaiikki lievästi rahkoittunusta oligotrofisesta Sphagnum-rimpinevasta ja lyhytkorsinevasta.

Valokuvia Onkinevan itäiseltä inventointialueelta

Kuva 25. Suurin osa ojitetuista rämeistä on isovarpurämemuuttumia.

Kuva 27. Metsäkorteista koivikko.

Kuva 29. Selvitysalueeseen rajautuvaa vanhaa peltoa.

Kuva 26. Paikoin on korpisuutta. Kuvassa on hirvien nuolukivi.

Kuva 28. Itäisillä selvitysalueilla muuttuneissa isovarpurämeissä on paikoin rimpikohtia. Mättäiköt ovat selvästi kuivahtaneita.

Kuva 30. Rahkoittunutta oligotrofista nevaa.